

- 3) Jeśli tak, to czy ta wykładnia jest ograniczona ogólnymi zasadami prawa wspólnotowego, w szczególności zasadami pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań?
- 4) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie 3, w odniesieniu do tego ograniczenia pojawia się następujące pytanie: Czy krajowe zasady pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań, które leżą u podstaw art. 4:49 ust. 1 Algemene wet bestuursrecht (ogólnej ustawy administracyjnej), mogą sięgać dalej niż ogólne zasady prawa wspólnotowego, w szczególności zasady pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań, które należy uwzględnić przy stosowaniu rozporządzenia koordynacyjnego?
- 5) Czy w świetle art. 10 WE przy stosowaniu wspólnotowoprawnych zasad pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań ma znaczenie okoliczność, że w przypadku beneficjenta chodzi o osobę prawną prawa publicznego?

(¹) Dz.U. L 374, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 18 września 2006 r. — Sociaal Economische Samenwerking West-Brabant przeciwko Algemene Directie voor de Arbeidsvoorziening

(Sprawa C-385/06)

(2006/C 310/05)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Raad van State (Niderlandy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Sociaal Economische Samenwerking West-Brabant

Strona pozwana: Algemene Directie voor de Arbeidsvoorziening

Pytania prejudycjalne

- 1) a) Czy państwo członkowskie bądź organ tego państwa może wywieść kompetencję bezpośrednio z rozporządzenia— tj. bez podstawy w prawie krajowym?
- b) Jeśli tak, to czy art. 23 ust. 1 rozporządzenia nr 4253/88 z dnia 19 grudnia 1988 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (EWG) nr 2052/88 w odniesieniu do

koordynacji interwencji różnych funduszy strukturalnych z jednej strony oraz koordynacji tych interwencji i interwencji Europejskiego Banku Inwestycyjnego i innych istniejących instrumentów finansowych z drugiej strony (¹) w wersji zmienionej rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2082/93 (Dz.U. L 193, str. 20) (zwanego dalej „rozporządzeniem koordynacyjnym”) przyznaje uprawnienie do wycofania decyzji o przyznaniu dotacji i do żądania zwrotu wypłaconych dotacji, jako że art. 23 rozporządzenia koordynacyjnego zobowiązuje do tego państwa członkowskie, gdy chodzi o nieprawidłowości lub niedbalstwo w rozumieniu art. 23?

- 2) Jeśli nie, to czy krajowy przepis prawny taki jak art. 4:49 ust. 1 Algemene wet bestuursrecht (ogólnej ustawy administracyjnej), na którego podstawie organ może wycofać decyzję o ustaleniu wysokości dotacji lub zmienić ją na niekorzyść beneficjenta, gdy a) istnieją fakty i okoliczności, o których nie mógł on rozsądnie wiedzieć przy ustalaniu wysokości dotacji i przy których występowaniu ustalona zostałaby dotacja w niższej wysokości niż dotacja określona w decyzji o przyznaniu dotacji b) ustalenie wysokości dotacji było nieprawidłowe i beneficjent o tym wiedział lub powinien był o tym wiedzieć lub c) po ustaleniu wysokości dotacji beneficjent nie spełnił wymogów związanych z tą dotacją, należy — zgodnie z art. 10 WE w związku z art. 249 WE — interpretować w sposób zgodny z rozporządzeniem?
- 3) Jeśli tak, to czy ta wykładnia jest ograniczona ogólnymi zasadami prawa wspólnotowego, w szczególności zasadami pewności prawnej i ochrony uzasadnionych oczekiwań?
- 4) Jeśli na pytanie 3 należałoby udzielić odpowiedzi twierdzącej, to w odniesieniu do tego ograniczenia pojawia się następujące pytanie: Czy krajowe zasady pewności prawnej i ochrony uzasadnionych oczekiwań, leżące u podstaw art. 4:49 ust. 1 Algemene wet bestuursrecht, mogą sięgać dalej niż ogólne zasady prawa wspólnotowego, w szczególności zasady pewności prawnej i ochrony uzasadnionych oczekiwań, które należy uwzględnić przy stosowaniu rozporządzenia koordynacyjnego?
- 5) Czy w świetle art. 10 WE przy stosowaniu wspólnotowoprawnych zasad pewności prawnej i ochrony uzasadnionych oczekiwań ma znaczenie okoliczność, że beneficjent jest osobą prawną prawa publicznego?
- 6) Czy zgodnie z art. 23 ust. 1 rozporządzenia koordynacyjnego należy wycofać decyzję o ustaleniu wysokości dotacji i zażądać zwrotu wypłaconych kwot, jeśli okaże się, że państwo członkowskie zwróciło już Europejskiemu Funduszowi Społecznemu nieprawidłowo przyznaną dotację lub ewentualnie wydało w tym celu przepisy w zakresie, w jakim albo na podstawie art. 23 ust. 1 rozporządzenia koordynacyjnego albo na podstawie art. 4:49 ust. 1 Algemene wet bestuursrecht- interpretowanego w sposób zgodny z rozporządzeniem — decyzja o ustaleniu wysokości dotacji musi być wycofana, a wypłacone kwoty muszą zostać zwrócone?

7) Jeśli na mocy art. 23 ust. 1 rozporządzenia koordynacyjnego nie ma obowiązku wycofania i żądania zwrotu dotacji, to czy w prawie wspólnotowym istnieją inne przepisy jak przykładowo art. 4 ust. 1 rozporządzenia Rady nr 2988/95⁽¹⁾ z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312, str. 1), na których podstawie państwo członkowskie jest zobowiązane bezpośrednio lub w wyniku wykładni art. 4:49 ust. 1 Algemene wet bestuursrecht — dokonanej w sposób zgodny z rozporządzeniem — do wycofania lub zażądania zwrotu dotacji, które zostały przyznane z naruszeniem prawa wspólnotowego, tak jak te będące tu przedmiotem sporu?

⁽¹⁾ Dz.U. L 374, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 312, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vergabekontrollsenat des Landes Wien (Austria) w dniu 22 września 2006 r. — Ing. Aigner, Wasser-Wärme-Umwelt GmbH przeciwko Fernwärme Wien GmbH

(Sprawa C-393/06)

(2006/C 310/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Vergabekontrollsenat des Landes Wien

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ing. Aigner, Wasser-Wärme-Umwelt GmbH

Strona pozwana: Fernwärme Wien GmbH

Pytania prejudycjalne

1) Czy dyrektywę 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. koordynującą procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych⁽¹⁾ (zwaną dalej „dyrektywą 2004/17/WE”) należy interpretować w ten sposób, że podmiot zamawiający, który prowadzi działalność w dziedzinach wskazanych w art. 3 tej dyrektywy, jest objęty zakresem jej zastosowania także w

odniesieniu do innej dodatkowej działalności wykonywanej w warunkach konkurencji?

2) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pierwsze pytanie wyłącznie w odniesieniu do instytucji zamawiających: Czy przedsiębiorcę takiego jak Fernwärme Wien Ges.m.b.H. należy uznać za podmiot prawa publicznego w rozumieniu dyrektywy 2004/17/WE lub dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi⁽²⁾, jeżeli prowadzi działalność polegającą na dostarczaniu energii cieplnej na danym obszarze nie pozostając w stosunku rzeczywistej konkurencji, czy też ocena taka winna być dokonana przy uwzględnieniu rynku ogrzewania pomieszczeń obejmującego także takie nośniki energii jak gaz, olej, węgiel, itd.?

3) Czy działalność wykonywana w warunkach konkurencji przez spółkę, która obok tego prowadzi również działalność nie mającą charakteru przemysłowego lub handlowego, podlega zakresowi stosowania dyrektywy 2004/17/WE lub dyrektywy 2004/18/WE, jeżeli za pomocą takich skutecznych środków jak bilansowo i księgowo odrębna rachunkowość można wyłączyć finansowanie działalności wykonywanej w warunkach konkurencji ze środków pochodzących z innej działalności?

⁽¹⁾ Dz.U. L 134, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 134, str. 114.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez des Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 26 września 2006 r. — Codirex Expeditie BV przeciwko Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-400/06)

(2006/C 310/07)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Codirex Expeditie BV

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën